

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
כה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מכיתה:
דברים כד א
2. עזי וזמרת יה וידי לי
לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארמנות:
שמות טו ב

גליץ הש"ס

נח' אילמא טשום דבתי
ובתב. עי' לקמן דף כב
עי' תד"ה וזה לאו: תוס'
ד"ה דילמא וכו' וכן גבי
תרומה. עין שנת דף כה
עי' תד"ה תמן לו:

הגהות הב"ח

(א) גם' יתם אל"א דנעניא
זה אלי:

הגהות הגר"א

[א] גם' הא צמינן שמו
ושמה וליכא כו' כלל:

לעזי רש"י

כרושדי"ר, רקמה,
קני"ץ, מטבעה.

מוסף רש"י

וטעה ולא הטיל בו דלת. ומנא שם כתוב מדרכו אבל שלא לשמו הוא (לקמן ד:). ומנא שם נכתב מתקומו אבל לא ככוונה (שבת קד:). מעביר עליו קולטור. לשמו (לקמן ד:). לכוונה שם על כל אותיותיו כאלו הוא כותבי (שבת שס:). וקלטור. יפה אמרת שם. (לקמן טז:).

המביא גם פרק שני גיטין

ב לה ספר כריתות: לה
דשה לשם גירושיה: הא
דפסול אלמא צריך לכתוב
ו ליה משום מחני' דלקמן

ואכן גררר גררר גררר ליה: מאי קמ"ל
כל הני פשיטא לן דרפרה בשמרה
אינה גט: עליו קולומס. על כל אה
ואות: ונפכוין לכבוד יודם. שהיה
טועה וסבור שהוא צריך לכבוד יהודה:
וטעה ולא העיז על דלם. הרי השם
כתוב אלה האלו שלל לשמו: ואנוסו.
המנלה לפניו במנולו: דכסא דכסא
ליו. נחמה שבר הסופר כדלמרין
בגמרא דגט פשוט: (ב"ב דף קסח.)
משום תקנת עגונות: אקטיו אקטו
ליו רבנן. הוא חזא מדרבא ודריה
כמאן דהייב ליה איורו דהפקר ב"ד
הפקר: וקטן. בר נחמיה שיא שיה
פרטות: העלה של וית. שאינו שיה
גלוס: דהיו לאינרופו. עם עליו
הרכה לשכוב עליהן או למאלל בזהמה
ואע"כ דלח שיה פירוט. אכל איסורי
הנאה לא: ולא קלפוס. משום דלמר
כל משמא דלידוריה: דרשה. וזמנא
אחריתא משמיה דרביס כי היכי
דליקבלה מניה: אלמא. מדטרס
כולי האי דליקבלה אלמא הלכא
רוחמיה. חקק. כבשלא חסכין: עבד
שיא. למרות: כבשלא חסק על גבי
עבדא. דף: ושינקס. כעין אותן של
סוחרס שמוקקיס עליהן כעט: ולא
כבש עטל גבי כיהס. כעין כובס של
זמר וזמנותו הנשים חחת ענין
קישוריהן כדלמר' בזהמה אשה יואה
(שבת דף ס:): ארדוכרתי. תכשט
רוחמין עליו לזרות במטט כעין
ברוכס"ד כעט"ו. איור רקטו עליהן
אחיות הגט אינו כתב לפי שאינו כתוב
וקבוע אלא מוטל על הגבד ובי'
רשיו תחוביס: אא דקס סוכוס.
כל אחיות וצירינן והאחיות בולטות
אינו כתב לפי שלא ציר את האחיות
אלא חקק כפציותיהם והעין נשאר
כמו שהיה בדפוס האחיות מחלייו:
הן דקס ירכותהו. של אחיות דהיינו
לא היה כפכו. של כץ שוקע אלא בולט
לזרות של דקס וכו': וכו' דיינו וכו'
סוכוס הוא. דקס סלקא דמיחא שוכס
מכא בקורנרס חותם המטבע על הדיוק
חכות וספציות לזרת החותם שהיא
שוקעת מלפני מלאים דוחקין את מורו
וספציות לזרת הדיוק וכגדן שקיעת
תפס החותם אין הדיוק של וכו' נחמק

כתיב (שמות טו) מכתב
לא יריבום. שהיה ה'צן
חזק וירומהו וכן בולטות
ליקבע בכלי עץ ששומים
קווינין: מיתרן חריץ.
והורזן ודומהין מכות
לדבר בולטות כמו שהיה
תבנו על גבי טס לא היו
שהיה שוקעת כשחוכמה
אלה בדוחק בתוך שקיעת
ולאו ממילא הן אלא ע"י
דושם והרי כתבה בידים:
הא

ומאילולי האורה עומדת במקומה וצבתי
 פתומי חותם אלמא כתיבה היא: ואלי
 דק ענין טס וזר האומיות מעבר האהבה
 מעבר הרשע כמו שמאירים כסף חזה
 חסד יין: **רשעה**. חותם המטבע של
 המוטות והסביבות של צורת שיש
 וסביבות של צורת הדינר עד שעומדת
 ונפקא מינה שאם חקק את הגז בחותם
 כמד דמויות הוא: או **כנוי מכניף**. צורת
 דוחסית מחזקת של דיוק ונכנס לתוך
 האורה ונמחה מותקן ונכנס לתוך
 מכת הקורסם האורה עומדת נמשחת לתו

לְמִימְרָא דְּחִיקָה לֹא בְּתִיבָה דְּ
דַּהֲבָא דִּיִּק מִדְּקִלְסוּהּ כִּי
לֹא יִתְּן לִפְרָשׁ כֵּן דְּקֹאֲמַר נִפְק רַבִּי ה

כ.

א' משום כדירות דאית בה דא בעינן וכתב דה אשמה ואימא.
 חימה דלענין מגילת סוטה משמע כפ"ק דעירובין (דף י"ג).
 דמוחקין לה מן התורה אפי' למאן דבעי כמיבה לשמה דקאמר רב
 שפא דלמ"ד אין מגילתה כשרה להשקות זה סוטה אחרת תורה

בכה הא בעינא יוכתב
תימא ליחוש דילמא
לספרא מעיקרא אל
ל שם עירו ושם עירה
ל שם עירו ומילין על
חסדא גנט שכתבו
עליו קולמוס לשמה
יה ורבנן דתנאי יוהרי
השם ונתכוין לכתוב
בו דלת מעביר עליו
רבי יהודה וחכמי
מבחר אמר רב אהא
עד כאן לא קאמרי
הא אלי ואנוהו וליכא
רב חסדא כיילנא
דעלמא אמר לי רבא
משום דכתבי יוכתב
ליה ודילמא אקנוי
ווס דכתבי ונתן והא
תנית גט היא תרע
איסורי הנאה כשר:
בו על איסורי הנאה
אנן גמי תנינא על
שאני עלה של זית
דכי אומר כתבו עלי
לוי ידרשה משמיה
מיה דרביש וקלסמה
תנו רבנן יוכתב ולא
לאו כתיבה היא
כתב שעל גבי מבלא
לא ככתב שעל גבי
מר עולא אמר רב
דחק תוכוח את דחק
וניהו לא היה כתבו
זהב והא דינרי זהב
א כדינרי זהב כדינרי
זהב דאילו התם
מר ליה רבינא לרב
דיין או כנופי מכניף
חרין אייתיביה לא
ולא בולט חריץ
ותך מיחרץ חרין
הא

שיעור והא דלמחר אבא שאול בפי' כל שעה (ופסחים דף ל"ג): דרז
 נאכל מרומה לא מייחבי בפחות משנה פירוטה משום דלמחי (ויקרא כב)
 ואין נתינה בפחות משנה פירוטה היינו משום דתשלומי
 הטרומה ליפין מתשלומי מעלה דתרווייהו תשלומי קדש מיקרי וגמרי
 בבטח חט מהדדי ולמאן דבעי כבדיתו (דף ו'): ואשר יתן ממנו על
 יד שפהא נתינה בזהו היינו משום דסדיה היא ואפקה בלשון נתינה
 נאזכר אלאפוקי ממשמעות דסדיה קאמי דמשמע כל שיהא יוצרין נתינה
 משונה כמו אמר לכהן אל הקדש (ויקרא כב) דהוי בזהו מילכין דלמחי
 שאול וכן לא יתן מעלה לבונה בדפרכי כל המנחות (דף ט.) מילכין כות
 היינו משום דשני מלשון שימה דלמחי זה לא ישיש עליה שמן או משום
 דומיא דהקטרת לבונה בחוק דהוא נמי הקטרת אשכול דהוי ביותיה):
משמיה דרבינן אלאפסא אלאפא היקטרת ביותיה: פי' בקטנות
 מטרטת עלה ולקטתו וצפי' נמי שאחזו ולקמן (דף ע.ו.)
 משמיה דרבינן ולא לקטתו אלמא לית הלכאח ביותיה ואומר ר"ת
 לקטתו כי אמר משמיה דרבינן מיעקרא ולקמן איפסיא:
 דלמחי צבו כתיבה בצמה קראי והיה כצבם חקוק דלמחי
 ט:

עין משפט
ור מצות

זב א מ״י ס״א מולתם
 גירושין י״א ז״י
 א הלכה ז״י מתן טען
 טושי״ם הל״ע מ״י קול
 קטנ״י
זב ז מ״י ס״א מול
 גירושין הלכה ז״י
 מתן טען טושי״ם טע טע
 ט
 ג ז מ״י ס״א מול
 הלכה ז״י מתן טען
 טושי״ם י״ד מ״י רע טע
 ט
זב ד מ״י ס״א מול
 גירושין הלכה ז״י מתן
 טען טען טושי״ם מ״י
 קטנ״י
זב ז מ״י ס״א מול
 מתן טען טושי״ם
 הל״ע מ״י קטנ״י
 ג ז מ״י ס״א מול
 מתן טען טושי״ם
 הלכה ז״י מתן
 טען קטנ״י
 ג ד מ״י ס״א מול
 גירושין י״א מתן
 טען טושי״ם
 טען טען טע

תוספות רי"ד

שלחו מזה כחב"י
איסורו מהם כשר מ'
היה מחב"י ונתן בידו
ד' נתינת הגט מייד
ולא ליתליח על מייד
דשם הוא: וזה נתן לה'
דקשה לומר דרקקא
לא כתיבה דאורייתא
כ"כ שיעא ככתב ש"י
טבלא ופסקא וז' לחלוט'
אכל לא ככתב ש"י
לכא ונאמרנא מ' ששקמ'
בסבין הגט ע"ג טבלא או
ע"ג פסקא שרם עליהם
שעוה וחקקין עליהם
כ"כ ברזל או ח"א שחב"ה
כתיבה בזה מ' שורקמ'
במח' ע"ג כ"כ שיהי'
כ"כ כזב על צמר על
אש תנשין אנאמרנא מין
הכשין הוא ורשקין אתו
הכשין ורקקת וחקקת
חשביא כתיבה לפי שאין
האחותות קבוצות אל
תחבובתו ש"י כ"כ קבוע
על דהרי שבע' מנשין
כ' מר עזרא אמר ר'
לעזול לא קשיא את'
קרוהו את דקק דידת'
מ' את דקק קרוהו על
אחותיו צדיקין ואחותי'
כלושת אתו כ"כ לפי
הא' צ"ר את האחותות'
ולא צ"ר [אלא] כסביות'
ורקק' נשאר כמות
שהי' ונצטאר האחות'
כלושת כסביות' והא'
דק' יציתולתן שראותיה'
שורקקין וחקקין דהו'
חשביה כ"כ ונשי'
האחותות קורא ידית':